

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 13. april 2016

Sag 183/2015

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Thorkild Høyer, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 2. maj 2014 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 10. juni 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Jytte Scharling, Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om stadfæstelse af Københavns Byrets dom, subsidiært formildelse, således at fængselsstraffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

T har navnlig anført, at udgangspunktet om ubetinget fængselsstraf i voldssager ikke gælder, når der er tale om restaurationsvold, der er fremprovokeret, og som i øvrigt ikke har medført skader af betydning. Den foreliggende sag angår netop en situation af denne type, idet F1 og F2 havde optrådt provokerende over for ham på *Diskotek* og volden kun medførte begrænsede skader.

I sagen foreligger yderligere en række formildende omstændigheder, der taler for betinget dom. Han kontaktede således på eget initiativ F1 og F2 allerede dagen efter med henblik på

forsoning, og det er nu over to år siden, at episoden på ~~Diskotek~~ fandt sted. Hertil kommer, at han allerede er blevet påført alvorlige følger af handlingerne, idet han som følge af medieomtalen blev sendt hjem fra sit arbejde i kommunen og efterfølgende er blevet sagt op.

Det taler også for en betinget dom, at han har særdeles gode personlige forhold. Han er således ustraffet og har haft fast arbejde i mange år, senest i en lederstilling.

For det tilfælde, at sagen ikke kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, må resultatet være en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Ved ændringen af reglerne om samfundstjeneste i 2015 skete der en udvidelse af området for betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, som betyder, at ubetinget fængselsstraf ikke kommer på tale i sager som den foreliggende. De nye regler finder anvendelse, selv om voldsforholdet er begået før lovens ikrafttræden.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at landsrettens strafudmåling er passende, særligt under hensyn til at sagen ikke kun drejer sig om et enkelt voldsforhold, men vold begået mod to personer med tildeling af i alt tre slag i ansigtet, herunder et knytnæveslag med blødning og hævelse af kæbeleddet til følge.

Der var ikke tale om fremprovokeret vold, og det har landsretten da heller ikke lagt til grund. Der havde alene været en uoverensstemmelse mellem T og den ene af de to forurettede.

Betinget straf er ikke udgangspunktet ved vold – heller ikke ved restaurationsvold med forudgående uoverensstemmelse mellem parterne, jf. Højesterets dom UfR 2011.2264 H. Også efter de nye regler om samfundstjeneste, der blev indført ved lov nr. 152 af 18. februar 2015, beror afgørelsen af spørgsmålet om ubetinget straf eller betinget straf med vilkår om samfundstjeneste på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Efter en konkret vurdering af voldens grovhed og art samt omstændighedene i øvrigt er det med rette, at landsretten har truffet bestemmelse om ubetinget fængselsstraf i denne sag.

Supplerende sagsfremstilling

Der er til brug for højesteretssagen foretaget en supplerende undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808 vedrørende T. I Kriminalforsorgens erklæring af 1. december 2015 hedder det i konklusionen:

”Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.”

Retsgrundlag

Reglerne om samfundstjeneste mv. blev senest ændret ved lov nr. 152 af 18. februar 2015. Ændringsloven trådte i kraft den 1. maj 2015, og de nye regler finder anvendelse på domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, jf. ændringslovens § 4, stk. 2. Af bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 50, 2014-2015, 1. saml.) fremgår bl.a.:

”1. Indledning

1.1. Formålet med lovforslaget er at revidere reglerne om samfundstjeneste med henblik på en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel.

...

Der lægges på denne baggrund med lovforslaget op til, at samfundstjeneste kan anvendes over for et bredt felt af kriminalitetsformer, og at kriminalitetens art således tillægges mindre betydning ved den samlede vurdering af, om samfundstjeneste bør anvendes i den konkrete sag. En udvidet brug af samfundstjeneste på straffelovens område bør navnlig komme på tale ved førstegangsovertrædelser, der ikke har karakter af organiseret eller banderelateret kriminalitet. Den udvidede brug af samfundstjeneste vil bl.a. omfatte visse sager vedrørende simpel vold.

...

1.3. Lovforslaget bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv. (herefter ”betænkningen”).

4. Samfundstjenestens anvendelsesområde

4.1. Gældende ret

...

Med hensyn til vold generelt kan det med en vis forenkling anføres, at ung alder eller forudgående uoverensstemmelser mellem gerningsmanden og forurettede formentlig i sig selv kan begrunde anvendelse af samfundstjeneste, forudsat at andre omstændigheder (eksempelvis betydelige skader eller tiltaltes forstraffe) ikke taler herimod. I andre tilfælde (dvs. ved uprovokeret vold begået af en gerningsmand, der ikke kan betegnes som ung) beror det på en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder, om samfundstjeneste kan anvendes.

...

4.2. Lovforslagets udformning

...

Straffelovrådet lægger i den forbindelse til grund, at samfundstjeneste fortsat bør være et alternativ til ubetinget fængsel, som er strengere end en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste.

Da samfundstjeneste således i strenghed ligger mellem betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste og ubetinget fængsel, kan samfundstjeneste afgrænses dels nedad til betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, dels opad til ubetinget fængsel.

Straffelovrådet finder ikke grundlag for at foreslå ændringer i den eksisterende afgrænsning nedad til betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste. Straffelovrådet finder således ikke grundlag for en sådan generel skærpelse eller lempelse i sanktionsniveauet, som en ændring af grænsen mellem betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste og betinget dom med vilkår om samfundstjeneste ville være udtryk for.

...

4.2.3. Straffelovrådet anfører, at tiltaltes eventuelle *forstraffe* ligesom i dag bør indgå som et afgørende element ved afgørelsen af, om en person, der efter en samlet vurdering er egnet til samfundstjeneste, bør idømmes samfundstjeneste eller ubetinget fængsel.

...

Sammenfattende er der således efter Straffelovrådets opfattelse nu et solidt erfaringsgrundlag for at fastslå, at samfundstjeneste er en velegnet og passende straf i mange sager om simpel vold.

Samtidig er simpel vold (straffelovens § 244) den form for kriminalitet, hvor der hyppigst idømmes ubetinget fængsel både i området indtil 3 måneders fængsel og i området indtil 1 års fængsel. Endvidere er et betydeligt antal af disse ubetingede fængselsdomme idømt en person, som ikke tidligere er straffet for vold. Selv om voldssager allerede er den form for kriminalitet uden for færdselsområdet, hvor der afsiges flest domme til samfundstjeneste, er der således samtidig et betydeligt potentiale for en øget anvendelse af samfundstjeneste i voldssager.

Efter Straffelovrådets opfattelse er det på denne baggrund nærliggende, hvis der ønskes en udvidet anvendelse af samfundstjeneste, at lægge op til, at samfundstjeneste fremover bør kunne anvendes i sager om simpel vold (straffelovens § 244) ligesom i andre sager, dvs. at de almindelige krav med hensyn til egnethed og omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet skal være opfyldt, men at det ikke herudover kræves, at særlige grunde taler for anvendelse af samfundstjeneste. Dette vil efter Straffelovrådets opfattelse i vidt omfang ligge i forlængelse af den praksis, som allerede har udviklet sig, hvorefter samfundstjeneste hyppigt anvendes i sager om simpel vold, hvis der forud for volden har været uoverensstemmelser mellem gerningsmanden og forurettede, eller hvis gerningsmanden er ung. Denne udvikling har som nævnt ikke haft negative konsekvenser, og i sager om simpel vold, hvor de generelle forhold, som kan tale imod en anvendelse af samfundstjeneste, ikke foreligger, ser Straffelovrådet ingen betænkeligheder i en fortsat udvikling i retspraksis i retning af øget anvendelse af samfundstjeneste også i tilfælde, hvor der ikke har været forudgående uoverensstemmelser og gerningsmanden ikke er ung. Derimod bør der – ligesom i dag – også i sager om simpel vold fortsat udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller

psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer eller en tilfældig forbipasserende.

...

4.2.6. Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med rådets lovudkast.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Til nr. 2 (§ 56)

...

Anvendelsen af betinget fængsel, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste, vil afhænge af en samlet vurdering, hvori også indgår gerningsmandens øvrige personlige forhold (ud over eventuelle relevante forstraffe) og kriminalitetens grovhed og art, men der bør ikke opereres med alt for faste udgangspunkter alene baseret på kriminalitetens art.

Der vil være et større rum for at anvende betinget fængsel over for personer under 18 år, herunder et større rum for at anvende betinget fængsel flere gange efter hinanden. Det samme gælder, hvis der i øvrigt foreligger formildende omstændigheder, herunder i tilfælde af for lang sagsbehandlingstid (straffelovens § 82, nr. 13) eller af, at den strafbare handling er begået for lang tid siden (straffelovens § 82, nr. 14).

Omvendt vil der være grund til at udvise tilbageholdenhed med at anvende betinget fængsel ved mere organiseret kriminalitet, dvs. hvor flere gerningsmænd mere systematisk og planlagt i fællesskab begår kriminalitet. Der vil også være grund til at udvise tilbageholdenhed med at anvende betinget fængsel for personfarlig kriminalitet i tilfælde, hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer.

For så vidt angår betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste er der med lovforslaget lagt op til visse ændringer i principperne for valget mellem ubetinget fængsel og betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste.

Der lægges med lovforslaget op til, at udgangspunktet fremover vil være, at samfundstjeneste kan anvendes over et bredt felt af kriminalitetsformer, og at der dermed ikke er grundlag for fortsat at tale om et "kerneområde" for anvendelsen af samfundstjeneste. I forhold til den eksisterende praksis bør en udvidet brug af samfundstjeneste på straffelovensområde i første række vedrøre førstegangsovertrædelser og ikke organiseret eller banderelateret kriminalitet.

Valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel (når tiltalte findes egnet til samfundstjeneste) vil fremover først og fremmest skulle afgøres ud fra en samlet vurdering af dels grovheden af den nu foreliggende kriminalitet som udtrykt ved længden af fængselsstraffen, dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Når bortses fra røveri, voldtægt, grov vold, grove våbenlovsovertrædelser, grove narkotikaforbrydelser og vidnetrusler mv., vil kriminalitetens art derimod som udgangspunkt ikke som sådan skulle tillægges væsentlig betydning, men der vil fortsat skulle udvises tilbageholden-

hed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer.

...

Til nr. 6 (§ 63, stk. 1)

Straffelovens § 63, stk. 1, angår grundvilkåret i en dom til samfundstjeneste, nemlig at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste i mindst 30 timer og højst 300 timer. Ifølge 2. pkt. skal den fastsatte "arbejdspligt" opfyldes inden for en længstetid, der udmåles i forhold til antallet af "arbejdstimer".

...

Der foreslås ingen ændringer i reglerne om fastsættelsen af timetallet for samfundstjeneste eller af længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten. Der lægges imidlertid med lovforslaget op til, at domstolene ved fastsættelsen af timetallet for samfundstjeneste og af længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten fremover skal tage udgangspunkt i nedenstående vejledende omregningstabel.

Fængselsstraf	Samfundstjeneste	Længstetid
7-14 dage	30 timer	4 måneder
20-30 dage	40 timer	4 måneder
40-50 dage	60 timer	6 måneder
60 dage-3 måneder	80 timer	6 måneder
4-5 måneder	100 timer	8 måneder
6-7 måneder	120 timer	8 måneder
8-11 måneder	150 timer	1 år
1 år-1 år og 5 måneder	200 timer	1 år
1 år og 6 måneder-1 år og 11 måneder	250 timer	1 år og 6 måneder
2 år	300 timer	1 år og 6 måneder

Der lægges med lovforslaget op til, at retten i den konkrete sag først fastsætter fængselsstraffens længde i overensstemmelse med de almindelige regler om strafudmåling i straffelovens 10. kapitel. Der lægges endvidere op til, at retten herefter som udgangspunkt fastsætter timetallet for samfundstjeneste som angivet i omregningstabellen.

...

Omregningstabellen er vejledende og kan fraviges, hvis det som følge af særlige forhold er velbegrundet. Det forudsættes i den forbindelse, at det udtrykkeligt angives i dommens præmisser, hvis retten har fraveget den vejledende omregningstabel, og at fravigelsen endvidere begrundes.

...

Det foreslås at erstatte det gældende § 63, stk. 3, 2. pkt., hvorefter det i dommen kan bestemmes, at prøvetiden ophører, når længstetiden for arbejdsforpligtelsens opfyldelse er udløbet, med en ny regel, hvorefter prøvetiden for betingede fængselsstraffe på højst 3 måneder ophører, når længstetiden for at udføre samfundstjenesten er udløbet."

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår strafudmålingen for vold begået på en natklub. T er dømt for at have tildelt F1 et knytnæveslag i ansigtet efter en forudgående uoverensstemmelse med hende. Ved slaget pådrog hun sig en blødning og hævelse af kæbeledet. Endvidere er han dømt for umiddelbart herefter at have tildelt F2 to slag i ansigtet, da hun henvendte sig til ham, efter at han havde slået F1. Der havde ikke forinden været nogen uoverensstemmelse mellem ham og hende. Under disse omstændigheder og efter forholdenes karakter tiltræder Højesteret, at straffen er fastsat til fængsel i 60 dage.

Når henses til karakteren af den udøvede vold og til, at T var 34 år på gerningstidspunktet, er der ikke grundlag for at gøre straffen betinget uden vilkår om samfundstjeneste.

Spørgsmålet er herefter, om straffen på fængsel i 60 dage skal være ubetinget eller gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret finder, at der er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste, jf. lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven mv. Højesteret har herved lagt vægt på, at T er ustraffet, at der er tale om simpel vold på en natklub efter en forudgående uoverensstemmelse med den ene af de forurettede, og at volden alene har påført de forurettede begrænsede skader.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom med den ændring, at straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste i 80 timer som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 62 og § 63.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at fuldbyrdelsen af straffen på fængsel i 60 dage udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra Højesterets dom på betingelse af, at T i prøvetiden ikke begår strafbart forhold, at han i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og at han udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer efter Kriminalforsorgens bestemmelse inden for en længstetid på 6 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 10. juni 2015 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Gunst Andersen, Steen Mejer og Henrik S. Øe (kst.) med domsmænd).

23. afd. nr. S-1428-14:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født juli 1977

(advokat Thorkild Høyer, besk.)

Københavns Byrets dom af 2. maj 2014 (SS 3-4393/2014) er anket af T med
påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V1
og V2, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Der er endvidere afgivet forklaring af F1, F2 og
V3

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han med halsgreb mener, at F1 lagde armen omkring V3 for at få ham med. Der kom en stor skikkelse imod ham lige efter episoden med F1, hvilket han opfattede som meget truende. Han er 179 cm høj. Han blandede sig i F1 og V3's forhold, da V3's "date" følte sig generet af F1's tilnærmelser mod V3. Han reagerede instinktivt, da han blev slået, ved at slå igen. Han har ikke haft en tilsvarende oplevelse før. Han tog fat i F1's kæbe, da han talte med hende for at få hende til at slappe af. Han kendte F1 fra tidligere, idet han havde hilst på hende i byen tidligere. Han kendte ikke F2, som han dog havde hilst på en enkelt gang tidligere. Han talte med V3's "date", der fortalte ham, at hun følte sig lidt dum, fordi F1 hele tiden henvendte sig til V3. Det var "daten", der bad ham lægge en dæmper på F1. Første gang blev han prikket på panden af F1, men anden gang blev han slået på panden af hende. Han opfattede det nærmest sådan, at hun bankede på hans pande med knoerne. Han var selv overrasket over, at han reagerede ved at slå igen mod F1. På grund af sin sindsstemning reagerede han ved at slå, da F2 nærmede sig. Han ville ikke risikere at blive slået igen. F2 slog ikke ham.

Vidnet F1 har forklaret blandt andet, at hun var i byen med F2 og en anden veninde. De tog på Diskotek, fordi V3 forud havde inviteret dem derhen, hvor de skulle feste med hans selskab. Hun husker ikke, hvor meget hun havde drukket. Hun var beruset og glad. Hun har ikke svært ved at huske det passerede. De gik til højre, da de kom ind på diskoteket, og mødte en fra V3's selskab og blev taget med hen til hans bord. Hun talte med V3, der meget gerne ville tale med hende, og af høflighed også med V3's "date". En af V3's venner, tiltalte, var ikke interesseret i, at hun talte så meget med V3. I starten var tiltalte meget sød at tale med, men på et tidspunkt blev tiltalte generende, fordi han hele tiden bad hende om ikke at tale med V3. Hun husker ikke tiltaltes begrundelse for, at hun ikke skulle tale med V3. Da hun følte sig tilstrækkeligt generet, og tiltalte kom tæt på hende, skubbede hun tiltalte væk med hånden i retning af tiltaltes pande. Hun slog ikke tiltalte. Hun blev derefter slået i ansigtet og røg bagover. Det var voldsomt. Hun kunne efter slaget ikke sige noget, fordi hende kæbe var røget fuldstændig af led. To dage efter episoden sendte V3 stadig SMS'er til hende.

Vidnet F2 har forklaret blandt andet, at hun var i byen med F1 og på et tidspunkt tog på Diskotek. Hun var inviteret på mail af X3, der var manager. De skulle møde V3 ved dennes bord. Hun havde ikke drukket om aftenen og var i bil.

Hun, hendes veninde og F1 fandt bordet med V3'S selskab. F1 og V3 havde gang i en flirt, hvilket de havde haft i længere tid. Hun hilste pænt på alle, men holdt sig lidt ude i siden for ikke at trænge sig på, da hun ikke rigtig kendte personerne ved V3'S bord. Hun så F1 og V3 flirte i lang tid og iagttog samtidig, at tiltalte konstant blandede sig og sagde til F1, at hun ikke skulle tale med V3. V3 sagde til vidnet, at V3 nok selv skulle sige til tiltalte, at denne skulle blande sig uden om. Hun så pludselig F1 flyve gennem luften. Hun husker ikke, om hun så slaget. Hun sagde straks til tiltalte, "hvad laver du" eller lignende. De havde øjenkontakt. Hun er 162 cm høj og havde plateausko på den pågældende aften. Hun stod over for tiltalte, der stod et trin eller to oppe i forhold til hende. De var ikke helt tæt på hinanden. Hun blev ret hurtigt herefter slået af tiltalte – vistnok med flad hånd – på venstre side af ansigtet. Slaget ramte også øret. Hun faldt på "røven". Hun rejste sig og sagde ikke noget. Hun blev derefter på ny slået af tiltalte med et helt tilsvarende slag på venstre side af ansigtet. Hun mener, at hun faldt igen.

Vidnet politibetjent V1 har supplerende forklaret blandt andet, at de ved ankomsten til diskoteket fik oplyst gemingsmandens fulde navn, og at han muligvis havde noget at gøre med miljøet ved F1 virkede fuld og oprevet.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at V3 med en gestus viste over for vidnet, at V3 var irriteret over F1'S tilnærmelser. Han mener ikke, at F2 endte på gulvet.

Vidnet V3 har forklaret blandt andet, at han var til stede på Diskotek den pågældende aften. Han havde samme aften forudgående mødt F1 og F2 på Bar. Han mødte dem på Diskotek. Han husker ikke, om han havde inviteret dem til at komme på Diskotek. Han mødte dem i baren. De gik rundt sammen og mødte tiltalte og hans selskab. Han præsenterede folk for hinanden. Hans venner havde et bord. Han havde drukket lidt den pågældende aften. Hans "date" hed X2. Han talte med F1, omend det mere var F1, der talte med ham. Han talte dog mere med F2, som var den af de to, han kendte. F1 var meget påtrængende og prøvede hele tiden at komme i kontakt med ham. F1 sagde også ubehagelige ting til hans "date". Han prøvede at få hende væk, og det samme gjorde tiltalte. Hans "date" var utilpas ved situationen. Han bad F1 om at gå. Tiltalte gjorde det samme, og i hvert fald i starten i en høflig tone. Han bad tiltalte om at sige noget til F1. Tiltalte sagde til sidst til

F1, at nu skulle hun gå hjem. Han så, at F1 slog tiltalte i hovedet, hvilket slag vistnok var med knyttet hånd. Tiltalte slog derefter tilsyneladende instinktivt tilbage. Han så et stort "mellemrum" på gulvet. Han så ikke, hvad der skete med F2, da han og hans "date" forlod diskoteket. Han havde kontakt med F1 og F2 dagen efter. Det var formentlig på hans initiativ, da han var nervøs for, at hans karriere kunne blive skadet af negativ omtale. Han kontaktede F1 på SMS og F2 på Facebook.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

5 dommere udtaler:

Straffen findes efter forholdenes karakter at burde forhøjes til fængsel i 60 dage.

Navnlig under hensyn til at der ad to omgange er udøvet vold mod to personer – med til-
deling af i alt tre slag i ansigtet, herunder et knytnæveslag med blødning og hævelse af
kæbeleddet til følge – finder vi ikke, at der er grundlag for at gøre straffen betinget, heller
ikke med vilkår om samfundstjeneste.

1 dommer udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, stemmer jeg for at stadfæste byrettens strafudmå-
ling og at gøre straffen betinget som bestemt af byretten.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at T straffes med fængsel i 60 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 17-06-2015

Linda Svarre-Andersen

Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

Adv. Ci 0108-73241-00054-14

DOM

afsagt den 2. maj 2014 i sag

SS 3-4393/2014

Anklagemyndigheden

mod

T
Født juli 1979

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. februar 2014.

T er tiltalt for

1.

vold efter straffelovens § 244.

ved den 12. januar 2014 ca. kl. 02.30 på Diskotek ,
i København K, at have tildelt F1 et
knytnæveslag i ansigtet.

2.

vold efter straffelovens § 244.

ved den 12. januar 2014 ca. kl. 02.30 på Diskotek ,
i København K, at have tildelt F2 to slag i ansigtet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse som følge af nødværge.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne F1 og V2
F2, politibetjent V1

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han var på Diskotek den pågældende aften. Han ankom omkring kl. 00.30. Han havde forinden været på Cafe . Han var i et selskab på ca. 8 personer. Han drak ca. 2 glas rosevin på Cafe . De havde aftalt med en ven, V3 , at de skulle mødes senere på Diskotek . Tiltalte har kendt V3 igennem mange år. V3 ankom 20 minutter efter tiltaltes selskab. Diskotek åbnede for omkring 1½ år siden og er et populært diskotek, hvor tiltalte holder meget af at komme. Tiltalte og hans selskab havde rådighed over to borde, men da de stod lidt væk fra hinanden, klemte selskabet sig sammen om det ene bord, således at nogle sad og andre stod op ved bordet. Tiltalte drak omkring 4-6 genstande i løbet af aftenen på Diskotek . Han var i godt humør, men ikke beruset og kan godt huske, hvad der skete. V3 og hans date, samt et par andre stødte til selskabet på Diskotek . F2 og F1 , samt en af deres veninder kom hen til deres bord, idet de kendte V3 . De blev ikke inviteret. F2 , F1 og veninden blev præsenteret for det øvrige selskab. De var herefter gæster ved tiltaltes bord. Det var ca. 15 minutter efter tiltalte var ankommet. Der var en god stemning ved bordet. F1 blev imidlertid mere og mere fuld. Tiltalte kunne se på ændring af hendes smil, samt hendes måde at være på, at hun var blevet fuld. F1 foretog flere gange tilnærmelser over for V3 , hvilket var irriterende for hele selskabet og for V3 og V3'S date. Det var til sidst ret belastende. V3'S date gav udtryk for, at hun følte sig udenfor selskabet. V3 var også irriteret, og bad tiltalte sige til F1 , at hun skulle holde sig i ro. V3 bad tiltalte om at holde F1 væk fra ham. Tiltalte bad F1 om at lade V3 være, men tiltalte bad ikke til at starte med F1 om at forlade selskabet. Tiltalte mener, at man må vise lidt mådehold. Det var først efter, at tiltalte gentagne gange havde bedt F1 om at holde sig væk fra V3 at tiltalte til sidst bad F1 om at flytte sig væk fra selskabet. Det var lige forinden episoden. Det var alle, der syntes, at F1 var ubehagelig. De ville bare have lov til at hygge sig og havde brugt mange penge på bordet. Der var også nogle andre piger, der fik at vide, at de skulle flytte sig fra bordet, fordi de var blevet for fulde. Tiltalte mener, at V3 selv sagde til F1 , at han var ude med en date, og at det var ubehageligt, at hun hang ved ham. På et tidspunkt bad tiltalte F2 om at holde lidt styr på F1 . F2 reagerede bare med et smil. På et tidspunkt tog F1 halsgreb på V3 , ligesom for at trække V3 over til sig. Der var ikke tale om et kvælergreb, og F1 var ikke aggressiv. Tiltalte holdt imidlertid fast i V3 og bad F1 om at forlade bordet. Tiltalte sagde "Nu må du sgu forlade bordet". Tiltalte blev herefter puffet i panden. Han kan ikke helt huske rækkefølgen, men mener, at F1 sagde "fuck dig". F1 gik herefter lidt væk, men kom så tilbage, tog halsgreb på V3 , og da tiltalte bad F1 om at forlade bordet, slog F1 tiltalte i panden. Han husker det som ét slag, men på overvågningsvideoen viste det sig at være to slag. Det var i panden tiltalte blev ramt. Han ved ikke, om han blev ramt med flad eller knyttet hånd. Han blev meget overrasket og svingede herefter med armen med lukket hånd og ramte . F1 Det var ikke et hårdt slag. F1 væltede om på gulvet og lå et stykke væk fra ham. Herefter kom en stor, aggressiv, råbende person hen mod ham fra til-

taltes højre side. Tiltalte så ikke, hvem det var, men han følte sig truet. Personen råbte "hvad fanden laver du". Tiltalte vidste ikke, hvad personen havde til hensigt og så ikke, om personen var en mand eller kvinde. Da personen stod foran tiltalte, værgede han for sig og slog ud med flad hånd. Tiltalte ramte personen. Personen kom herefter igen frem mod tiltalte, men han så stadig ikke, om det var en mand eller kvinde. Personen bakkede ikke tilbage, men kom frem igen mod tiltalte efter det første slag. Tiltalte stod hele tiden på det samme sted. Han så fortsat ikke, hvem det var og slog denne gang med venstre hånd og ramte personen oppe ved hovedet. Personen mistede herefter balancen og faldt ned på gulvet. Tiltalte ved ikke, om det var på grund af slaget, at personen mistede balancen. Det hele skete så hurtigt, og han følte ikke, at han kunne afværge på anden måde eller skynde sig væk. Tiltalte vidste ikke, om personen havde et glas i hånden. Tiltalte følte sig truet. Han ville ikke risikere, at få et glas eller andet i hovedet. Først 1-1,5 time senere fik han at vide, at det var F2, han havde slået. Efter episoden tænkte han, at dørmændene ville komme og smide F1 og F2 ud, hvorfor han blev stående på det samme sted. Måske gik han op ad trappen og tog sig en drink. Han følte sig som den forurettede part. Han bad ikke om hjælp, idet episoden var overstået, og han følte sig ikke længere truet. Festen døde herefter ud. Dørmændene kom over til tiltalte og bad ham forlade stedet og sagde samtidig, at de havde tilkaldt politiet. Tiltalte oplyste sit navn til dørmændene og sagde, at han var den forurettede i sagen. Tiltalte var irriteret over, at hans aften var blevet ødelagt, og han havde ikke lyst til at vente på politiet. Han følte i øvrigt ikke, at han skulle forklare sig over for politiet, idet han var den forurettede part. Da han kom ud ad diskoteket, hoppede han ind i en taxa. V3 sad tilfældigvis inde i taxaen. Tiltalte blev sat af ved , hvorfra han gik hjem. V3 og tiltalte talte om episoden i taxaen. Tiltalte blev overrasket over den mediestorm, der kom efter episoden. Han kontaktede selv politiet om tirsdagen, da han ikke havde hørt fra dem. Tiltalte kontaktede endvidere sin arbejdsgiver.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han følte sig som den forurettede, idet det var ham, der blev slået. Politianmeldelsen kom meget bag på ham. Omtalen af sagen i medierne har ikke været retvisende, idet tiltalte ikke har gjort tilnærmelser til F1. Tværtimod var hun gæst i deres selskab, og hun gjorde tilnærmelser til V3. Tiltalte blev slået først af F1 hvilket overvågningsvideoen også viser. Tiltalte har ikke noget imod, at nogle mennesker har brug for at komme i medierne, så længe det ikke bliver på hans bekostning. Tiltalte har ikke selv ville udtale sig til medierne. Han har ikke brug for at komme i medierne. Han har endvidere ikke haft lyst til at anmelde forholdet, idet han via sit arbejde af princip ikke har lyst til at plette andres straffeattester. Han vil dog ikke beskyldes for noget forkert. Han har aldrig tidligere haft problemer på Diskotek. Han har aldrig været oppe at slås, og han har ren straffeattest. Han havde ikke troet, at der ville komme en politianmeldelse på ham, idet F1 slog først, og han følte sig som den forurettede part. Da flere vidner har udtalt, at hun slog først, troede han ikke, at der ville komme en anmeldelse. Der var tale om en nødværgesi-

tuation, da tiltalte slog. Foreholdt bilag 7, side 3, afhøringsrapport, forklarede tiltalte, at V3 havde en date med og følte sig meget forstyrret over F1's tilnærmelser. Det var ubehageligt for alle. Daten og tiltalte snakkede sammen, og daten stod for sig selv. Det var på opfordring fra V3 at tiltalte sagde noget til F1. Tiltalte stod tættest på V3. V3 er en . V3 ønsker ikke at komme i medierne. V3 havde prøvet et par gange at få F1 væk fra sig. Tiltalte sagde 3-5 gange til F1, at hun skulle tage den med ro og holde sig væk fra V3. Det var først senere, at tiltalte bad F1 om at forlade bordet. Foreholdt bilag 7, afhøringsrapport, side 4, forklarede tiltalte, at først fik han et puf af F1, hvorefter hun gik væk. Så kom hun tilbage og tog halsgreb på V3. F1 var tydeligt meget beruset. Hun sejlede rundt. Herefter slog F1: tiltalte i panden. Episoden med den anden person kom lige efter, at han havde slået F1. Det foregik ved bordet. Han oplevede en stor truende skikkelse komme fra højre side mod sig, som ville skade ham. Personen kom farende som en reaktion på, hvad der lige var sket med F1. Tiltalte blev bedt om at gå af dørmændene. Han oplevede det som en venlig anmodning fra dem og ikke et påbud. Tiltalte har via en tredje person med kendskab til stedet, fået at vide, at han skal blive væk indtil sagen er afsluttet.

Anklageren dokumenterede bilag 7-A, besigtigelse af sigtede den 14. januar 2014. Tiltalte forklarede, at den omtalte rødme ved knoerne ikke var en følge af slaget, men at han havde en lille bule i panden efter slaget fra F1
..."

Vidnet F1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at hun var involveret i en episode på Diskotek. Hun kan ikke huske, hvornår hun ankom på stedet. Hun og F2 og F2's veninde havde forinden været på restaurant for at spise og derefter på Bar. De havde en aftale med Diskotek om, at de senere skulle tage derhen. På Bar mødte de V3 og nogle af hans venner. Vidnet kender V3, og de har skrevet sammen på de sociale medier. Vidnet hilste på V3 og hans venner. V3 havde en date med. De hilste blot kort på hinanden. V3 spurgte, hvor de skulle hen senere på aftenen og spurgte, om de ikke kom over på Diskotek. V3 kender også F2. V3 var insisterede på, at de skulle komme hen på Diskotek. V3 og hans selskab gik først. Vidnet havde fået et par glas hvidvin til middagen og en drink på Bar og var godt tilpas. Der var mange mennesker på Diskotek, da de ankom. De mødte V3, som inviterede dem hen til sit bord. V3 fulgte dem over til bordet, og vidnet hilste på de andre i selskabet. Der var ingen i selskabet, hun kendte. Tiltalte var der også, og vidnet mener, at tiltalte fulgtes med V3 på vej hen til bordet. Vidnet kendte ikke tiltalte i forvejen. Hun fik at vide, at det var V3's ven. De stod omkring bordet. De hyggede sig og festede. Vidnet talte mest med F2 og V3. Tiltalte sagde, at hun skulle holde sig fra V3. Hun vidste ikke, hvorfor han sagde det. Vidnet fortalte F2 at til-

talte havde sagt sådan. Vidnet spurgte tiltalte, hvorfor hun ikke måtte tale med V3, hvortil tiltalte svarede, at hun var en dejlig pige, og at hun skulle med ham i aften. Det virkede dog ikke som om, at tiltalte mente, at hun skulle med ham, men at det bare var noget, han sagde. Vidnet valgte at blive ved bordet. Hun forsøgte flere gange at tale med V3, men blev afbrudt i at tale med V3 af tiltalte. Det syntes hun var irriterende. V3 forstod heller ikke, hvorfor tiltalte ikke ville have, at vidnet skulle tale med ham, og V3 sagde, at han ville sige til tiltalte, at han skulle lade være med at afbryde dem hele tiden. V3 insisterede på, at vidnet og F2 skulle blive ved bordet, hvilket de gjorde. V3's date gik lidt frem og tilbage. Vidnet talte med hende - mest af alt for, at hun ikke skulle føle sig truet af vidnet. V3 spurgte vidnet hele tiden. Vidnet syntes, det var generende, at tiltalte blev ved med at sige, at vidnet ikke måtte tale med V3. Vidnet følte sig dog ikke truet af tiltalte. Vidnet stod foran bordet sammen med V3. Hun sagde højt ind i øret på V3, at det var irriterende, at tiltalte var sådan, hvilket V3 var enig med vidnet i. Tiltalte kom hen til hende og pegede på hende og sagde, at hun skulle holde sig væk fra V3. Tiltalte tog fat i hendes kæbe. Hun følte sig truet af ham. Vidnet tog herefter sin hånd op mod tiltaltes hoved og markerede med tre fingre på tiltaltes pande for at signalere, at han skulle stoppe. Hans hoved rykkede bagover. Herefter slog tiltalte hende med knytnæve og ramte hende på kæben. Hun røg herefter bag over og landede på gulvet. Der var tale om et hårdt slag. Hendes kæbe gik af led. Kæben var blå. Hun kunne ikke tale eller tygge sammen i flere dage efter. Hun var omtumlet, og det næste hun huskede var, at hun så sin venindes ansigt. En udsmyder fra Diskotek kom til, og vidnet pegede på tiltalte og sagde, at det var tiltalte, der havde slået hende. Hun blev ført ud bag ved af en ansat fra Diskotek. Hun blev herefter ført ud i ambulancen. En betjent kom hen til hende og bad om hendes navn og cpr-nummer. Hun så ikke episoden med F2. Vidnet havde ikke bedt om at få tilkaldt en ambulance. Hun afgav ingen forklaring til politiet på gerningsstedet, men først senere på politistationen. Vidnet blev sammen med F2 tilset af en læge på traumecentret på Rigshospitalet og fik her blandt andet at vide, at noget bruske i hendes kæbe var ødelagt. Hun fik noget morfin. Det var muligvis dagen efter episoden, at hun afgav forklaring på politistationen. Hun mener absolut ikke, at have slået tiltalte med knyttet hånd. Foreholdt bilag 3, afhøringsrapport af vidnet på gerningsstedet, benægtede vidnet, at hun har sagt sådan til politiet. Hun gav sit navn og cpr.nummer til politiet, men talte herudover ikke med politiet. Hun har ikke stået og kysset med en mand i baren og har ikke skubbet tiltalte to gange i panden. På Diskotek stod der nogle flasker på bordet. Hun drikker ikke så meget spiritus og tager af princip aldrig imod drinks fra andre. Hun har muligvis fået nogle drinks fra bordet, men hun drak dem ikke. Hun fik derfor ikke så meget at drikke på Diskotek. Hun var beruset, men ikke meget fuld. Hun havde ikke hukommelsestab på grund af beruselse og kan derfor godt huske, hvad der skete og vidste godt, hvad hun foretog sig. Hun følte ikke, at hun var til gene for nogen. V3 har kontaktet hende efterfølgende og bedt om en anden chance for at score hende. Det var V3, der viste interesse for hende, og hun forstod derfor ikke, hvorfor tiltalte hele tiden skulle

blande sig. V3 syntes også, at det var underligt, at tiltalte blandede sig.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun kun har udtalt sig til medierne, fordi pressen henvendte sig til hende mange gange, blandt andet i hendes opgang. Vidnet havde ikke selv interesse i at udtale sig til pressen om episoden. V3's date reagerede ikke på hendes og V3's kontakt. Daten havde haft rig mulighed for at sige noget til hende, da vidnet talte til hende flere gange. Vidnet henvendte sig ikke selv til bordet. Hun blev inviteret og ført dertil af V3. Invitationen blev gentaget hele aftenen. Hun har aldrig fået at vide, at hun skulle forlade bordet og har heller ikke været til gene for nogen. Tiltalte sagde, at hun skulle lade V3 være i fred, ikke at hun skulle forlade bordet. Hun syntes, at tiltaltes henvendelser var generende. Hun har ikke sagt til medierne, at han gjorde tilnærmelser mod hende. Hun følte ikke, at tiltalte var interesseret i hende. Hun var ikke påvirket af stoffer. Vidnet slog ikke tiltalte med en kraft, der var tale om et puf for at få tiltalte væk, da hun følte, at tiltalte ville gøre hende noget. Tiltaltes hoved flyttede sig bagud. Hun puffede kun én gang til tiltalte. Foreholdt bilag 3, afhøringsrapport af vidnet på gerningsstedet, forklarede vidnet, at hun blot følte, at politiet ville være sikker på tiltaltes identitet, hvorfor hun gav sit navn og cpr.nummer. Hun husker det kun som ét puf med tre fingre på tiltaltes pande. Hun har ikke forklaret, at hun skubbede med flad hånd på gerningsmandens pande to gange.

Anklageren foreholdt og dokumenterede fra bilag 3-b, besigtigelse af vidnet den 13. januar 2014, og fotos, samt fra politiattest fra Rigshospitalets traumecenter den 12. januar 2014. Vidnet forklarede supplerende, at hun var generet af slaget en uges tid. Hun har ingen gener nu eller men.
..."

Vidnet F2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at hun og F1 er veninder. Vidnet var sammen med F1 og en anden veninde, X1, den pågældende aften. De havde spist på en restaurant, hvorefter de tog på Bar. Der traf de V3, som vidnet har kendt i 6-8 år. F1 hilste på V3 og talte med ham. Hun kom herefter tilbage til vidnet og sagde, at V3 havde inviteret dem med på Diskotek. V3 var sammen med en pige. Vidnet vidste ikke på det tidspunkt, at kvinden var V3's date. V3 kaldte hende ikke for en date. Det var først senere, at tiltalte fortalte vidnet, at kvinden var V3's date. Vidnet gik over til V3 på Bar, og han spurgte vidnet, om de havde lyst til at komme over til deres bord på Diskotek. Vidnet og veninderne gik ca. en halv time efter, V3's selskab havde forladt Bar. På Diskotek mødte de V3 i barren. Han inviterede dem over til bordet og fulgte dem over til sit bord. De mennesker, der sad ved bordet, var nogle andre end dem, V3 var sammen med på Bar. F1 stod langs bordet og talte med V3. V3's date var til stede. Vidnet og X1 holdt sig lidt fra bordet. Vidnet var ikke interesseret i at være sammen med dem, idet de andre var fulde. Hun var ikke

selv beruset. En gang imellem kom F1 hen til hende. Vidnet observerede bordet, og det virkede som om, at V3 og F1 gerne ville hinanden lidt. V3 har efterfølgende sendt en sms til vidnet og bedt om F1's telefonnummer, hvilket hun gav ham efter at have fået accept fra F1.

V3 bad F1 om mulighed for en ny date med hende. Vidnet så, at tiltalte talte med F1. F1 fortalte vidnet, at tiltalte ikke ville have, at hun talte med V3 - måske på grund af V3's date. F1 talte selv med daten. F1 vendte tilbage til bordet. Hun blev irriteret på tiltalte. Vidnet talte med V3 om det. Han sagde, at han nok skulle tale med tiltalte. Der opstod herefter noget tumult, og vidnet så, at F1 fløj gennem luften. Vidnet så ikke selve slaget. Derefter gik hun stille og roligt direkte over til tiltalte og sagde "hvad laver du". Vidnet mener, at tiltalte stod et trin oppe på en trappe. Der var ca. en halv meter mellem dem, da hun sagde "hvad laver du" og kiggede tiltalte ind i øjnene. Hun havde vist armene ud til siden. Hun måtte tale højt på grund af høj musik. Herefter slog tiltalte hende. Han slog hende på siden af hovedet. Det var et hårdt slag, og hun følte på det tidspunkt, det var med knyttet hånd på grund af smerterne. Men hun så det dog ikke og er derfor ikke sikker på, om det var med knyttet eller fald hånd. Hun faldt om på gulvet. Hun rejste sig og gik hen og sagde "hvad sker der". Hun fik et slag til. Det skete inden for meget kort tid. Hun faldt igen. Der kom dørmænd og andre til. Hun gik hen og trøstede F1. F1 lå i fosterstilling og kæben var gået af led. F1 blev ført ud i en gang. Vidnet så herefter overvågningsvideoen, mens F1 sad og ventede på en ambulance. Vidnet talte med politiet og afgav forklaring. Hun ved ikke, om F1 afgav forklaring. Vidnet tog med på hospitalet og blev undersøgt. Der kunne ikke ses noget på hende. Hendes smerter varede et par dage. Hun var ikke truende i sin adfærd, da hun gik hen til tiltalte. Vidnet stod et trappetrin nede, så de stod ikke i øjenhøjde. Tiltalte var rigtig hidsig efter at have slået F1. Tiltalte havde hele aftenen kigget på F1. Vidnet ved ikke hvorfor. Mens vidnet var på hospitalet, blev hun ringet op af en af tiltaltes venner. Personen spurgte, hvordan det gik. Personen mente, at vidnet skulle tænke over, hvordan hun greb sagen an. Vidnet ved ikke, om det var på eget eller tiltaltes initiativ. Vidnet tænkte, om der var tale om noget banderelation eller lignende. Senere fik vidnet en sms fra en af tiltaltes venner med samme ordlyd. Vidnet har senere selv henvendt sig til tiltalte, fordi hun havde behov for at få en forklaring fra ham, og vidnet fik den opfattelse, at tiltalte var meget glad for sin ekskæreste, hvilket vidnet ikke kunne få til at stemme med hans opførelse den pågældende aften. Tiltalte sagde til vidnet, at han troede at hun havde et glas i hånden. Han sagde også, at han var ked af at have slået vidnet. Det var her tiltalte fortalte vidnet, at V3 havde en date med den pågældende aften.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at der var mange mennesker ved bordet. Der var dunkel belysning, men man kunne tydeligt se, hvad der foregik. Vidnet mener ikke, at tiltalte var interesseret i F1, men blot at han var irriteret over hendes opførelse. Foreholdt forhold 2, bilag 2, side 2, afhøringsrapport, benægtede vidnet, at have sagt til politiet, at tiltalte var interes-

seret i F1. Det må have været en misforståelse fra politiets side. Tiltalte virkede ikke interesseret i F1, men derimod irriteret på hende. Vidnet tænker i dag, at tiltalte højst sandsynlig slog med flad hånd, men det gjorde meget ondt. F1 var beruset den aften. Vidnet var F1's "anstandsdame" den aften og skulle hjælpe hende hjem. Vidnet ved ikke, om det var lang tid siden, at F1 havde været i byen. Det var lang tid siden, at vidnet havde været i byen sammen med F1. Vidnet havde ikke været i byen i lang tid. Det var som sagt vidnet, der selv efterfølgende ringede til tiltalte. Telefonsamtalen mellem vidnet og tiltalte foregik stille og roligt. Hun kunne dog høre, at han var ærgerlig over, at hun havde været til afhøring. Han sagde, at han kunne miste sit job. Tiltalte mente også, at F1 havde slået først. Tiltalte virkede ikke aggressiv overfor vidnet under telefonsamtalen.

Anklageren foreholdt og dokumenteret fra forhold 2, bilag 3-A, besigtigelsesrapport, samt politiattest. Vidnet forklarede, at hun oprindeligt troede, at hun blev slået med knytnæve, idet det gjorde meget ondt. Sammenlignet med F1's slag og mærker, mener vidnet dog efterfølgende, at det sikkert har været med flad hånd.

..."

Vidnet politibetjent V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han er politibetjent. Han gjorde tjeneste på station Amager. Han var på vagt den pågældende aften. De blev kaldt op af HS med melding om en voldsepisode på Diskotek, hvor dørmændene havde tilbageholdt gerningsmanden. Da de ankom, fik de at vide, at gerningsmanden var kørt væk i en taxa. Vidnet ved ikke, om gerningsmanden havde fået lov til at forlade diskoteket af dørmændene. Forurettede sad og ventede på ambulancen. De valgte derfor at se overvågningsvideoen. Kollegaen talte med F2. Der kom herefter en ambulance, som må være tilkaldt af dørmændene. Vidnet fulgte F1 ned til ambulancen. Vidnet talte på vejen med F1 som forklarede meget hurtigt, hvad der var sket. De talte højst sammen i 2 minutter, og F1 havde svært ved at tale. Vidnet kunne se, at hun ikke havde det godt. Kæben var skæv. Hun virkede meget chokeret og ked af det. Hun virkede spirituspåvirket. Vidnet så F2 komme gående imod sig. Hun virkede helt normal, påvirket af situationen, men rolig og ikke fuld.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at F1, på grund af den måde hun talte og råbte på, virkede fuld. Vidnet spurgte F1, om han måtte føre hendes forklaring på vej ud til ambulancen ind i rapporten.

..."

Vidnet V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han den pågældende aften var til stede på Diskotek . Vidnet er gode venner med tiltalte og V3 . Vidnet kom ved 22-23 tiden på Cafe og fulgtes videre med tiltalte over til Diskotek . Vidnet kender ikke F1 . Han kender F2 fra tidligere. De hilste dog ikke på hinanden den aften. Tiltalte og vidnet har været venner 3-4 år. De traf hinanden gennem fodbold. De havde den aften reserveret et bord på Diskotek. Vidnet var en stor del af tiden ved bordet. Han var ædru og havde ikke drukket noget den aften. Han bemærkede tidligere på aftenen, hvor han stod sammen med V3 , som viste noget på Facebook til sin date, X2 at F1 hele tiden prikkede til V3 uden situationsforståelse for deres forehavende. F1 råbte herefter højt: "jeg keder mig", som udtryk for, at hun ikke fik opmærksomhed fra V3 . V3 var tydelig irriteret over F1's anmassende, idet han ville imponere X2. Alle ved bordet lagde mærke til det og flere gav udtryk af, at de syntes, at F1 var irriterende. Vidnet sagde ikke noget til hende. Vidnet oplevede F1 , som en person uden situationsforståelse. Der ud over var hun ikke ubehagelig. Vidnet stod og talte med en pige, da han hørte tumult. Vidnet så derfor ikke, at tiltalte slog F1 . Vidnet så F1 ligge på gulvet. Han så ikke, hvordan hun endte på gulvet. Han så F2 komme løbende fra vidnets højre side "op i hovedet" på tiltalte. Med "op i hovedet" mener vidnet, at F2 kom helt tæt på tiltalte, helt hen i tiltaltes privatsfære. Tiltalte stod på et trin højere end gulvets niveau, hvor F2 stod. Der var 30-40 centimeter mellem F2 og tiltalte. Vidnet lagde ikke mærke til, hvor F2 havde hænderne. Der var ingen tvivl om, at hun ville over til tiltalte meget hurtigt. Hun virkede aggressiv på grund af den hastighed, hvorpå hun kom over mod tiltalte. Vidnet hørte ikke, om hun sagde noget. Tiltalte skubbede F2 væk med flad hånd frem foran sig. Det var ikke et slag. Vidnet så det ske én gang. Der opstod mere tumult herefter. Vidnet tog sig af de andre om bordet, herunder den pige, som han lige havde talt med. Han husker ikke, hvad der skete lige efter, men næste gang han så F2 var hun henne ved F1 . F2 græd. Senere udenfor så han F2 tale med nogle dørmænd. Han kørte derefter derfra. Han har talt med tiltalte efterfølgende om episoden. Tiltalte har givet vidnet sin mening om, hvad der skete.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at tiltalte er typen, der er meget venlig og åben over for alle. Han inviterer gerne mange til sit bord og er meget gavmild. Vidnet har før oplevet tiltalte i en tilspidset situation, men det har altid været ham, der har fået dæmpet gemytterne igen. Vidnet havde et godt udsyn over situationen, hvorfra han stod. Han så ikke episoden med F1 men alene episoden med F2. V3 virkede irriterede over, at F1 gentagne gange prikkede til ham. Det kunne vidnet se på den måde, V3 kiggede på vidnet. V3 virkede som om, at han gerne ville have vidnets hjælp med at få F1 væk. Vidnet mente dog, at V3 selv måtte klare det med F1 . Det var tidligt på aftenen, og det tilkom ikke vidnet at få F1 væk. V3 ville hende ikke, hvilket også kom til udtryk ved, at F1 sagde, at hun kedede sig. Vidnet opfattede det som, at F1 syntes, at V3 ikke gav hende nok opmærksomhed. Der var ikke nogen af de

drengene, der var til stede, som var interesseret i, at F1 var der. Vidnet så det som, at det var med en flad hånd, tiltalte skubbede til F2 med.
..."

Oplysningerne i sagen

Der har under hovedforhandlingen været afspillet en overvågningsvideo fra stedet. Af overvågningsvideoen fremgår blandt andet, at F1 står i nærheden af et bord. Tiltalte pegede mod F1 og går hen og taler med V3. Herefter går F1 hen til V3, tager ham ved nakken og siger noget ind i V3's øre, mens hun peger mod tiltalte. Herefter tager tiltalte fat i V3 og trækker ham over mod sig, hvorefter F1 fortsat peger mod tiltalte og forsøger at trække i V3. Der opstår en diskussion mellem tiltalte og F1 og noget tumult. F1 tager en hånd op mod tiltaltes hoved. Herefter slår tiltalte F1 som falder bagover ned på gulvet. I samme øjeblik kommer F2 fra tiltaltes højre side ind foran tiltalte. Tiltalte står et trin oppe i forhold til F2. Tiltalte slår F2, der falder bagud, og tiltalte tager herefter et skridt ned og slår endnu en gang F2.

Der er dokumenteret politiattest fra F1's henvendelse på traumecentret på Rigshospitalet den 12. januar 2014, hvoraf fremgår blandt andet under objektive fund:

"...
Blødning og hævelse i højre kæbeled.
Diskus (Brusskive i højre kæbeled)
måske forskubbet permanent
..."

Der er endvidere dokumenteret politiattest fra F2's henvendelse på traumecentret på Rigshospitalet den 12. januar 2014, hvoraf fremgår blandt andet under objektive fund:

"...
Kranie: Der ses let rødme og hævelse i venstre side.
Der er muskulær ømhed over siderne ved rygsøjle på venstre side

...
Tilskadekomne blev vurderet af vagthavende øre-næse-... i huset.
..."

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen den 20. februar 2014 foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han efter episoden er blevet forflyttet fra sin arbejdsplads. Han er ansat i Københavns Kommune. Han blev sendt hjem fra sit arbejde på grund af den megen medieomtale af sagen og for at beskytte den institution, han arbejdede på. Han startede for 15 år siden med at arbejde med et projekt med indsats mod . De sidste 6 år har han fungeret som leder af projektet. Herudover har han startet diverse projektet og undervist i konflikthåndtering . Han har endvidere været tilknyttet diverse projekter for og

Rettens begrundelse og afgørelse

forhold 1

Ved tiltalte og vidnerne F1 og F2'2 forklaring lægges det til grund, at der havde været nogen uoverensstemmelse mellem tiltalte og F1, idet tiltalte flere gange havde rettet henvendelse til F1 og bedt hende om at holde sig væk fra V3.

Vidnet F1 har forklaret, at tiltalte tog fat i hendes kæbe, og at hun herefter tog sin hånd op mod tiltaltes hoved og markerede med tre fingre på tiltaltes pande for at signalere, at han skulle stoppe, og at der var tale om et puf for at få tiltalte væk fra hende. På overvågningsvideoen kan det ligeledes ses, at vidnet F1 rakte hånden frem mod tiltalte.

Det lægges endvidere til grund på baggrund af forklaringen fra tiltalte og fra vidnet F1, sammenholdt med videoovervågningen fra stedet, at tiltalte herefter slog F1 en gang. Vidnet F1 har forklaret, at tiltalte slog med knytnæve, hvilket ligeledes støttes af de skader, som vidnet fik efter slaget. Herefter findes det bevist, at tiltalte tildelte F1 et knytnæveslag i ansigtet.

Henset til karakteren af F1's puf for at få tiltalte væk fra hende, finder retten, at tiltaltes slag med knytnæve ikke var nødvendigt, og at slaget åbenbart gik ud over, hvad der i situationen må anses for forsvarligt. Overskridelsen findes endvidere ikke at være rimeligt begrundet i den ved F1's puf fremkaldte ophidselse af tiltalte. Tiltaltes knytnæveslag er derfor ikke straffri efter hverken straffelovens § 13, stk. 1, eller stk. 2, som nødværge.

Tiltalte er derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1.

forhold 2

Vidnet F2 har forklaret, at hun gik direkte over til tiltalte og sagde: "hvad laver du". Tiltalte stod et trin oppe i forhold til F2, da tiltalte slog. Af overvågningsvideoen fremgår endvidere, at tiltalte herefter trådte et

skridt ned mod F2 og herefter slog F2 anden gang, da hun rejste sig op. Herefter findes det bevist, at tiltalte tildelte F2 to slag i ansigtet.

Retten finder ikke, at F2's henvendelse til tiltalte efter tiltaltes slag under forhold 1 kan anses for et angreb mod tiltalte. Uanset tiltalte følte sig truet efter at have slået F1 finder retten endvidere ikke, at tiltaltes to slag mod F2 var rimeligt begrundet i det under forhold 1 skete. Tiltaltes to slag mod F2 er derfor ikke straffri efter straffelovens § 13, stk. 2, som nødværge.

Tiltalte er derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter, herunder på den ene side at forholdene blev begået på et diskotek, at der forud for forholdene havde været nogen uoverensstemmelse mellem tiltalte og F1 og skadernes omfang, og på den anden side at der var tale om i alt 3 slag mod to personer.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved foruden det under strafudmålingen anførte endvidere lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet og tiltaltes gode personlige forhold.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med fængsel i 30 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af, at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 18.000 kr. + moms i sælær til den beskikkede forsvarer, advokat Thorkild Høyer.

Lena Falk
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 9. maj 2014

Niels Christensen
retsassistent